

**Chương 414: Điều Tra Vụ Án Giết Người Trong
Cung Điện Hoàng Gia (2) - Điều Tra Về Ma
Vương (1) - Nguyên Nhân Của Vụ Án
(Số từ: 2783)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:27 PM 10/05/2023

Bertus, một thành viên của Hoàng tộc, đang ở lối vào, dường như đến để điều tra một sự cố xảy ra trong Cung điện.

May mắn thay, Harriet và tôi không cần phải giải thích nhiều và đã có thể vào tòa nhà khoa pháp thuật đã bị phong tỏa cùng với Bertus.

"Cậu muốn điều tra?"

"Ừm. Tôi muốn thử và làm bất cứ điều gì có thể."

Bertus nghiêng đầu trước lời nói của tôi, có vẻ như không hiểu tại sao tôi lại muốn nhúng tay vào vụ án này.

Tuy nhiên, anh liếc nhìn Harriet đang đứng bên cạnh tôi và gật đầu.

"Saint-Owan đang tiến hành nghiên cứu trong khoa phép thuật. Có thể nào...?"

"Ừm... Thủ phạm là người phụ trách phòng đọc mà tôi đã sử dụng."

"Thật sao?"

Bertus gật đầu, dường như không biết về sự thật đó. Bertus nheo mắt và thở dài.

"Chắc hẳn đó là một cú sốc. Cậu có ở gần...?"

"Không, không chính xác lắm... Chỉ là chúng tôi đã nói chuyện một chút vào ngày hôm qua... Có gì đó không ổn vào ngày hôm qua. Tôi đã nói với những người từ ban pháp thuật hoàng gia về điều đó."

"Được rồi, tôi sẽ nghe câu chuyện từ họ."

Bertus khoanh tay và liếc nhìn quanh khoa phép thuật.

"Có thêm nào để suy nghĩ cũng không hại gì. Bây giờ chúng ta hãy đi cùng nhau."

Mặc dù Bertus dường như không nghĩ rằng chúng tôi sẽ tìm thấy bất cứ điều gì hữu ích, nhưng anh ấy đã cho phép chúng tôi tham gia cuộc điều tra.

***

Có vẻ như Bertus đã đến khoa phép thuật sau khi khu vực này được đảm bảo an toàn và khoa đã được xác nhận sau vụ việc.

Charlotte đã ở trong ký túc xá ngày hôm qua. Cô ấy có biết về những gì đã xảy ra không?

Cùng với những người phục vụ mà Bertus mang theo, chúng tôi hướng tới kho lưu trữ nghiên cứu nơi xảy ra vụ việc.

"Tôi không phiền và Reinhardt cũng có vẻ ổn. Cậu ổn chứ?"

"Tôi? Chuyện gì...?"

"Thấy xác chết."

Bertus hỏi liệu Harriet có thể xử lý cảnh tượng rùng rợn không, vì hiện trường vụ án có thể vẫn được giữ nguyên.

"À, ừm... Ừ, tôi không sao."

Harriet có vẻ hơi khó chịu nhưng cũng gật đầu như chịu được.

Mặc dù Harriet không thể không yếu lòng trước những thứ như vậy, nhưng tôi nhớ rằng cô ấy đã nhìn thấy con Chimera ở dinh thự của Aaron Mede lần trước. Cô thậm chí còn chứng kiến vô số Chimera mà Ellen đã cắt và xé nát.

Cô ấy có thể không có da dày khỏe, nhưng cô ấy không hoàn toàn thiếu kinh nghiệm với những cảnh kinh hoàng.

"Được rồi, đi thôi."

Chúng tôi di chuyển về phía kho lưu trữ nghiên cứu của khoa phép thuật.

Người phục vụ thông báo cho chúng tôi về vụ việc, đủ lớn để Bertus và chúng tôi nghe thấy.

"Thời gian ước tính xảy ra vụ việc là vào khoảng 2 giờ sáng đêm qua. Nghi phạm, Rosser Dwin, đã giết chết ba nhân viên trực—Aryelka, Sadman von Grintes và Rinea Wenson—những người đang tiến hành công việc phân loại và giải thích các

cuốn sách ma thuật mới đến. Sau khi giết họ, người ta tin rằng hắn ta đã bỏ trốn cùng với những cuốn sách ma thuật."

Kho lưu trữ nghiên cứu nằm sâu dưới lòng đất trong khoa phép thuật. Mặc dù các ổ khóa hiện đã bị vô hiệu hóa, nhưng rõ ràng đây không phải là nơi mà bất cứ ai cũng có thể dễ dàng bước vào.

"Dựa trên ước tính hiện tại, Rosser Dwin đã giấu mình trong kho lưu trữ nghiên cứu sau giờ làm việc và phạm tội vào lúc bình minh khi chỉ còn lại những công nhân đang làm nhiệm vụ."

Tóm tắt sự việc là bọn họ đã chờ nhân viên trong kho lưu trữ nghiên cứu ở mức tối thiểu, giết chết các pháp sư đang làm nhiệm vụ canh gác, sau đó đánh cắp sách ma thuật để trốn thoát.

"Làm thế nào mà hắn quản lý để vượt qua an ninh này?"

"...Chúng tôi không biết vào thời điểm này."

Những lời của Bertus đã nhận được một cái gật đầu từ người học việc.

Ngay cả bây giờ, với sự bảo mật được tăng cường, kho lưu trữ nghiên cứu của khoa ma thuật lẽ ra phải được chuẩn bị kỹ lưỡng cho các vấn đề như trộm cắp.

Tất nhiên, có những trạm kiểm soát an ninh tương tự như ở Cổng Temple, và những người bảo vệ chắc chắn cũng đóng quân.

Bertus giải thích thêm khi Harriet và tôi cố gắng hiểu.

"Lý do duy nhất Rosser Dwin bị nghi ngờ là vì tên đó là người duy nhất không có lý lịch nghỉ việc. Và, mặc dù hắn ta đã phạm tội nhưng không có nhân chứng hay hồ sơ nào về việc Rosser rời khỏi tòa nhà khoa ma thuật. Đương nhiên, không có hồ sơ nào về việc hắn ta cũng rời khỏi Cung điện."

"...Cái gì?"

"Vì vậy, Rosser Dwin có thể vẫn đang ở đâu đó trong Cung điện, hoặc thậm chí có thể tên đó đang trốn ở đâu đó trong tòa nhà khoa ma thuật."

Nghe những lời này, Harriet và tôi đều căng thẳng nuốt nước bọt.

"Không đời nào một số ma pháp nguy trang nghiệp dư hoặc khả năng tàng hình lại được sử dụng. Tất cả các biện pháp đối phó đã được áp dụng. Vì vậy, vấn đề là chúng ta không biết liệu Rosser Dwin có còn ở trong Cung điện hay không, hoặc liệu hắn ta có trốn thoát không, và bằng cách nào tên đó đã làm được."

Trường hợp này có thể nguy hiểm hơn Harriet và tôi đã nghĩ.

"Ha ha, làm gì sợ như vậy?"

Khi Harriet và tôi có vẻ hơi sợ hãi, Bertus phá lên cười.

"Nếu khoa ma thuật không an toàn, tôi đã không tự mình đến đây, phải không?"

Bertus cố trấn an Harriet và tôi rằng chúng tôi không cần lo lắng về bất cứ điều gì xảy ra bên trong tòa nhà khoa ma thuật.

"Chỉ cần có người có thể giết ba người trong kho lưu trữ nghiên cứu ma thuật, tránh bị phát hiện và trốn thoát, tính mạng của chúng ta luôn gặp nguy hiểm."

"Này, muốn trấn an chúng tôi thì cứ trấn an chúng tôi. Muốn dọa chúng tôi thì cứ hù dọa chúng tôi."

"Chưa có gì là chắc chắn cả."

"Chính xác thì cậu đang cố nói gì vậy?"

"Chỉ vậy thôi."

Đó chỉ là một cuộc trò chuyện bình thường giống như cuộc trò chuyện của chúng tôi ở Temple.

Tôi cảm thấy những người học việc xung quanh nhìn chăm chăm vào tôi như thể tôi là một con quái vật.

Ồ đúng rồi.

Bertus là Hoàng tử phải không?

Cách tôi nói một cách tùy tiện như vậy, và cách Bertus sai bước, chắc hẳn đối với họ dường như là không thể.

Đúng rồi.

Đây chẳng phải là tình bạn giữa top 1% và top 1% từ dưới đếm lên sao? Không cần biết tôi là Quán quân của Als như thế nào.

Càng đi sâu vào vấn đề này, nó càng trở nên vô lý. Dù sao đi nữa, giữa sự ngưỡng mộ sùng sờ của những người học việc, chúng tôi nhanh chóng đến hiện trường vụ án.

"Ah!"

Harriet che miệng ngay khi nhìn thấy cảnh đó.

"Tôi đã nghe về nó, nhưng... tôi không ngờ nó lại tệ đến thế này..."

Bertus cau mày và thở dài.

Chúng tôi đã chuẩn bị cho sự hiện diện của các xác chết.

"Chuyện này là sao?"

Tuy nhiên, chúng tôi không thể ngờ nạn nhân bị móc mắt, xé toạc các khớp ngón tay, ngón chân một cách dã man, nội tạng lòi ra ngoài một cách dã man.

"Như chúng tôi đã đưa tin, cả 3 nạn nhân... đã bị tra tấn trong một thời gian dài trước khi bị giết..."

Tuyên bố ngắn gọn của người học việc giải thích những gì đã xảy ra tại hiện trường.

***

Tôi không chắc liệu nó có thể được gọi là manh mối hay không, nhưng một thứ gì đó tương tự đã được thêm vào.

Rosser Dwin không chỉ giết những người bảo vệ đang làm nhiệm vụ; tên đó tra tấn cả 3 người họ trước khi giết họ.

Tại sao hẳn ta tra tấn họ?

Harriet không thể chịu đựng được khi nhìn vào cảnh tượng khủng khiếp và kinh tởm đó lâu hơn nữa và cô ấy đã đưa mắt nhìn đi chỗ khác trong khi che miệng.

Ngay cả tôi, người đã phần nào quen với những cảnh tượng như vậy, cũng cảm thấy buồn nôn.

"Những người bảo vệ chịu trách nhiệm phân tích sách ma thuật đều là những pháp sư cấp cao thuộc Quân đoàn pháp sư, sở hữu năng lực chiến đấu của những pháp sư chiến đấu hàng đầu. Hơn nữa, họ có kinh nghiệm chiến đấu, từng tham gia Chiến Tranh Nhân Ma."

"Vì vậy, những người này đã bị giết bởi một nhân viên văn phòng đơn thuần?"

"...Đúng vậy."

Pháp sư có các lĩnh vực chuyên môn khác nhau.

Các thành viên của Quân đoàn Pháp sư Hoàng gia đã tham gia Chiến Tranh Nhân Ma được coi là một trong những pháp sư hàng đầu trong thế giới của họ.

Và nghi phạm, Rosser Dwin, đang làm việc ở một vị trí không liên quan đến chiến đấu, mặc dù tên đó có tay nghề cao.

"Hắn ta chắc chắn đã che giấu khả năng của mình."

Do đó, không phải các nạn nhân không đủ năng lực, mà là Rosser Dwin ngay từ đầu đã không phải là một Pháp sư bình thường.

Tôi không thể không nghi ngờ rằng Cantus Magna đã cài tên đó làm gián điệp trong Hoàng cung.

"Người ta suy đoán rằng Rosser Dwin có kiến thức đáng kể về [ma thuật đen]. Chúng tôi đã xác nhận rằng có sự phân bố đáng kể năng lượng [ma thuật đen] trong không khí xung quanh các thi thể. Tất nhiên, giờ nó đã được thanh lọc."

"[Ma thuật đen]?"

"Vâng, người ta suy đoán rằng Rosser đã sử dụng một loại Ma thuật Tái tạo từ ma thuật bóng tối, có tác dụng tương tự như hồi phục."

Khi đề cập đến việc hồi phục, Bertus nhướn mày.

"Hồi phục? ...Ồ, đừng nói với ta là nó nhé."

Bertus nhìn những xác chết khủng khiếp.

"Có vẻ như tên đó đã đẩy họ đến bờ vực của cái chết, cưỡng bức họ tái sinh và tra tấn họ một lần nữa."

"Đó là vô lý..."

Nghe những lời của Bertus, môi của Harriet chuyển sang màu xanh và cô rùng mình.

"Ma pháp tái tạo của [ma thuật đen] khiến mục tiêu phải trải qua nỗi đau tột cùng để đổi lấy hiệu ứng hồi phục mạnh mẽ. Hãy coi nó như đánh đồng nỗi đau với sự chữa lành."

"Thay vì hồi phục, nó giống một Ma pháp tra tấn hơn."

"Vâng, nó được biết là đã được tạo ra cho mục đích đó."

Tôi cứ nghĩ chỉ có kẻ cuồng tín tôn giáo mới hành hạ người ta như vậy, nhưng hóa ra các phù thủy hắc ám lại sử dụng quá trình tự hồi phục vết thương để gây ra nỗi đau lớn hơn.

Ý nghĩ đơn thuần khiến tôi rùng mình. Harriet rùng mình khi nghe nói rằng người chết đã bị tra tấn, cưỡng bức tái sinh, rồi lại bị tra tấn theo một chu kỳ kinh hoàng trước khi bị giết.

Tôi có thể cảm thấy một cảm xúc nào đó trong mắt Harriet.

—Sự tức giận.

Ngoài nỗi buồn và sự sợ hãi, Harriet còn rất tức giận với Rosser Dwin vì đã làm những việc như vậy.

"Nếu mục tiêu là những cuốn sách ma thuật, thì Rosser đã giết chúng rồi. Hẳn ta muốn tìm ra cái quái gì bằng cách tra tấn chúng...?"

"Tôi biết..."

Harriet trả lời câu hỏi của Bertus.

Người cuối cùng nói chuyện với Rosser Dwin trước khi tên đó phạm tội chắc chắn là Harriet. Hẳn ta biến mất, và Harriet, bối rối, giải thích tình hình cho các điều tra viên.

"Chắc hẳn hẳn ta muốn tìm ra nguồn gốc của những cuốn sách ma thuật bị đánh cắp..."

Nhưng chứng kiến cảnh tra tấn, dường như Harriet đã hiểu rõ Rosser Dwin thực sự muốn gì.

***

Ellen và Charlotte đã có thể đi bộ qua Khu mua sắm Alligar và nhanh chóng đến địa điểm dự kiến.

"Đây rồi, nếu trí nhớ của tôi không sai."

Cửa hàng tồi tàn có liên quan đến chàng trai đã cứu cô.

"Có vẻ như không có ai ở đây."

"Thực vậy."

Cảm giác như đã khá lâu kể từ lần cuối cửa hàng hoạt động. Chủ cửa hàng cuộn giấy đã biến mất

vào một thời điểm nào đó kể từ khi Ma vương lộ diện.

*Thud, thud

Ellen đến gần cánh cửa và cố gắng kéo tay nắm, nhưng đúng như dự đoán, cánh cửa đã bị khóa chặt.

Charlotte chán nản lẩm bẩm.

"Ngay cả khi chúng ta vào bên trong, có lẽ sẽ không có nhiều ở đó..."

"Đúng vậy."

Charlotte đã từng phá cửa và bước vào. Nhưng giờ đây, sẽ rất khó để tìm thấy bất kỳ dấu vết nào của chủ nhân đã bốc hơi.

Charlotte biết rằng cô ấy sẽ không thể có được bất kỳ thông tin quan trọng nào từ manh mối duy nhất mà họ có. Nhưng nhận ra sự thật này lại là một vấn đề hoàn toàn khác.

Nó đã quá muộn.

Giá như họ đến Lâu đài Ma vương sớm hơn một chút. Giá như họ biết được sự thật sớm hơn một chút.

Giá như cô ấy kiên quyết hơn và đối mặt với chủ cửa hàng để biết thông tin.

Sau đó, thế giới sẽ không cần đến một Anh hùng, và Ellen và Reinhardt sẽ không phải đối mặt với nguy hiểm như vậy.

Nhưng trở trêu thay,
Sự tồn tại của Ma vương vẫn giúp Charlotte sống sót.

Sự hiện diện của Ma vương khiến mọi người cảm thấy cần có những Anh hùng, và kết quả là Reinhardt và Ellen đã hỗ trợ Charlotte, đảm bảo an toàn cho cô ấy.

Nếu thời đại không nghi ngờ và ảm đạm như vậy, thế giới đã có phản ứng lạnh lùng với chủ nhân của những Thánh tích. Kết quả là, các Anh hùng sẽ không có nhiều ảnh hưởng và Charlotte sẽ không thể sống sót dưới sự bảo vệ của họ.

Cuối cùng, Ma vương vẫn đóng vai trò là động lực thúc đẩy cuộc sống của Charlotte.

Ellen nghiêng đầu nhìn cánh cửa tiệm đóng chặt.

"Tuy nhiên, ta sẽ không bao giờ biết. Chúng ta có nên xông vào không?"

Cô thản nhiên đề nghị điều này mà không hỏi ý kiến của chủ sở hữu tòa nhà. Đương nhiên, chỉ cần sau này trả tiền sửa chữa, cũng không thành vấn đề.

"Ừm, không có lý do gì để không kiểm tra vì chúng ta đã đi xa đến mức này..."

"Tiểu thư, nơi đó đã đóng cửa từ lâu rồi."

Ai đó lên tiếng từ phía sau hai người.

Khi Charlotte quay đầu lại, có một người đàn ông trung niên với bộ râu bù xù đeo tạp dề.

Không thể có gì còn lại trong cửa hàng trống rỗng. Nhưng nó vẫn chưa kết thúc, và không có lý do gì để từ bỏ.

'Vâng đúng vậy.'

"Ông biết chủ tiệm này sao?"

"Hmm? Thỉnh thoảng tôi có thấy họ."

Vẫn còn một phương sách cuối cùng - điều tra.

"Ông có thể dành một chút thời gian để nói về điều đó?"

Charlotte cố bám lấy manh mối này.

Và Charlotte đã tìm thấy một manh mối để bám vào.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading